

tjeðu brjefi, en hvað sem því líður, get jeg samkvæmt 20. gr. tekjuskattslaganna frá 14. desbr. 1877 ekki fellt úr gildi úrskurð yfirskattanefndarinnar um þetta, og verður því 14. sept. að sinni við svo búið að standa; en vitaskuld er, að hlutaðeiganda er frjálst að leita rjettar síns fyrir dómstólunum.

— Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um gagnfræðaskólann á Möðruvöllum. — Í þóknanlegu brjefi frá 31. f. m. meðtók jeg álit stiptsyfirvaldanna um 14. sept. uppástungu þá, er hingað var send, og þar sem forstöðumaður skólans á Möðruvöllum fer fram á það, að lærisveinum skólans, sem frá byrjun næsta skólaárs verði 50 að tölu, verði skipt niður í 3 bekki, og að 3. kennarinn verði settur við skólann, sem kenni reikning, söng og leiktími, og ef á þarf að halda landafræði eða dönsku. Eptir að alþingi nú í sumar hefir fallizt á frumvarp til laga um tjeðan skóla, er ákveður, að þriðji kennari í gagnfræðum skuli koma í staðinn fyrir búfræðing þann, sem eptir 3. grein laga 7. nóvbr. 1879 átti að kenna uppdráttarlist sem og verklega og bóklega búfræði, hefi jeg, að áskildu samþykki ráðgjafans, og til þess að undirbúa breytinguna til hins fyrirhugaða nýja fyrirkomulags á skólanum, sett lœkniskandidat Þórð Thoroddsen til þess frá 1. október þ. á. að vera kennari við Möðruvallaskólann gegn því, að fá um tíma þann, er hann kennir við skólann, 800 kr. árslaun þau, er ákveðin eru handa búfræðingnum með 3. gr. laga 7. nóvbr. 1879 og eptirgjaldið eptir jörðina Möðruvelli pro rata temporis, eða ef hið fyrgreinda lagafrumvarp, er alþingi fjellst á, verður staðfest, að hann þá fái laun þau, sem í 2. grein þess eru ætluð 3. kennara, 1600 kr. árlega, frá þeim tíma, er tjeð lög nái gildi.

Að því er snertir uppástungu forstöðumannsins, sem hann hefir sent hingað, um endurskoðun á skólareglugjörðinni, er jeg á sama máli og stiptsyfirvöldin, að rjettast sje að fresta að gera nokkra ákvörðun um þetta þangað til það kemur í ljós, hvort tjeð lagabod verður staðfest.

Þetta er hjer með tjáð stiptsyfirvöldunum til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

— Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lán handa prestakalli. — Eptir 104 að fjárlaganefndin í neðri deild alþingis hafði með meðmælum sínum vísað til mín bœnarskrá frá prófastinum í Norður-Þingeyjarsýslu um, að veitast mætti Sauðanessprestakalli lán af viðlagasjóðnum til að fullgera steinhús það, sem þar er verið að byggja til íbúðar handa prestinum, og eptir að stiptsyfirvöldin með brjefi dagsettu í gær hafa látið í ljósi álit sitt um erindi það, er 4 alþingismenn sendu mjer með fyrgreindri bœnarskrá, vil jeg hjer með skýra stiptsyfirvöldunum frá því, er hjer greinir, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

Stiptsyfirvöldin eru enn sem fyrri á þeirri skoðun, að það muni verða allt of þung byrði fyrir prestakallið, að greiða af tekjum þess vexti og afborgun af 8000 kr. láni eða 480 kr. árl. í 28 ár, auk 500 kr. eptirgjalds þess, er samkvæmt lögum um skipun prestakalla frá 27. febr. f. á. á að borgast fyrirfram af tekjum prestakallsins, frá næstu prestaskiptum, og álíta þau það því ekki tiltækilegt að samþykkja að svo stórt lán verði tekið handa prestakallinu, en að aptur kynni að vera ástæða til að veita prestakallinu minna lán, t. d. 4000 kr., með því skilyrði, að því sje varið til að ljúka

- 104** við íbúðarhús prestssetursins innan ákveðins tíma. Með því nú að jeg verð að vera yður
16. sept. ur samdóma um þetta, er Sauðanessprestakalli hjer með veitt 4000 kr. lán úr viðlagasjóði, er ávaxtist og endurborgist á 28 árum með 6% af hinnu upphaflegu lánsupphæð, 4000 kr., eða með 240 kr. alls árlega, og mun láninu verða ávísað til útborgunar úr viðlagasjóði þegar það er sannað með lögmætri sköðunargjörð, sem mjer sje send, að húsið sje fullgert.

- 105** — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um
16. sept. vald til að veita verzlunarleyfi. — Í þóknanlegu brjefi frá 22. júlí þ. á. hafið þjer, herra amtmaður, skýrt mjer frá, að þjer hafið felld úr gildi fyrst um sinn ályktun sýslunefndarinnar í Eyjafjarðarsýslu frá 16. júlí 1881, er felur oddvita hennar að gefa fjórum Norðmönnum, sem ekki eru nafngreindir, verzlunarleyfi, þremur á Hrísey og einum á Hjalteyri, og leggið þjer jafnframt þenna bráðabyrgðarúrskurð yðar undir fullnaðarúrskurð minn.

Af eptirriti því eptir gjörðabók sýslunefndarinnar, sem fylgdi brjefi yðar, virðist það ljóst, að menn þeir, er hjer er spurning um, hvorki hafi landsnyttjar nje áhöfn á jörðu, og með því að jeg verð að vera yður, herra amtmaður, samdóma um, að það samkvæmt 5. gr. laga 7. nóvbr. 1879 (A 28) sje skilyrði fyrir að öðlast leyfi til sveitarverzlunar, að hlutaðeigandi sje búandi og að það sje ekki eins og sýslunefndin virðist hafa ætlað, nóg til þess, að fullnægja þessu skilyrði, að hlutaðeigandi hafi «hús löguð til fastrar búsetu árið yfir með dúk og disk og eldstó og íbúð», vil jeg hjer með samkvæmt 37. gr. tilskipunar 4. maí 1872, staðfesta þenna úrskurð yðar.

- 106** — Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um styrk handa barnaskólum. —
16. sept. Samkvæmt tillögum stiptsyfirvaldanna í þóknanlegu brjefi frá 9. þ. m. samþykktist hjer með að af fje því, sem veitt er með 12. gr. C 7. fjárlaganna til barnaskóla og alþýðuskóla fái barnaskólanefndirnar í Stokkseyrar- Vatnsleysustrandar- og Rosmhvalanesshreppum hver um sig 300 kr. styrk fyrir árið 1881, alls 900 kr. með því skilyrði, að hreppnefndirnar í tjeðum hreppum greiði styrksupphæðir þær, sem þær hafa lofað skólunum. Þetta er tjáð stiptsyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

- 107** — Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um sölu á jörðinni Skeggjastöðum.
17. sept. — Samkvæmt tillögum stiptsyfirvaldanna í brjefi frá 15. þ. m. samþykktist hjer með, að jörðin Skeggjastaðir, sem árið 1866, er sjóður Höskuldsstaðakirkju var afhentur, var tekin sem veð eða borgun fyrir 1400 kr. upphæð, sem prestur sá, er frá brauðinu fór, átti að svara til, og sem síðar hefir verið veðsett fyrir 600 kr. láni úr landssjóði, til að endurbýggja kirkjuna fyrir — megi, þar sem kirkjan er enn ekki fullgjörð, og sóknarpresturinn er ekki fær um að fullgjöra hana, nema með því að verja til þess miklum hluta kirkjusjóðsins, seljast fyrir upphæð þá, sem að minnsta kosti samsvarar hinum nefndu 1400 kr., svo að kirkjusjóðurinn ekki skerðist neitt við þetta.

Það er vitaskuld, að ekki má selja jörðina, án þess að fullnægja veðkröfu landsjóðsins; en ekkert mun verða því til fyrirstöðu, að kaupandi taki á sig þessa veðskuld,